

at den første timebetaling er fortjent, har man ændret de hidtidige bestemmelser om lærerlønnens udbetaling, således at det nu foreslås, at lønnen i alle tilfælde — altså ikke blot, når det er lærerens hovedbeskæftigelse — udbetales månedsvis bagud af vedkommende kommune, medmindre det må anses for usandsynligt, at betingelserne for tilskudsudbetaling vil blive opfyldt. Det er i overensstemmelse med hidtidig praksis, når det pålægges skolefonden at stille de fornødne forskudsbeløb til rådighed.

Til § 20 (i lovforslaget § 19).

Ved lovændringen i 1948 blev det bestemt, at kun de lærere, der har beskæftigelse i ungdoms- og aftenskolen som hovederhverv i hele året eller en væsentlig del deraf — og som ikke i forvejen har ferie med løn i statens eller kommunens tjeneste — kan oppebære feriegodtgørelse efter reglerne i lov nr. 170 af 13. april 1938 om ferie med løn.

Ved lovændringen i 1948 var det oprindelig meningen, at der overhovedet ikke skulle ydes feriegodtgørelse for virksomhed i ungdoms- og aftenskolen, idet man foretrak ved fastsættelsen af timebetalingens størrelse at tage hensyn til feriegodtgørelsen. Inden lovforslaget blev forelagt for rigsdagen, havde man imidlertid set sig nødsaget til at nedsætte den foreslåede timebetaling, og under lovforslagets behandling i rigsdagen blev det derfor foreslået, at der dog skulle ydes feriegodtgørelse for hovedbeskæftigelse i ungdoms- og aftenskolen.

Man finder det imidlertid ikke rimeligt, at der udover den i nærværende lovudkast foreslåede løn ydes lærerne i ungdoms- og aftenskolen feriegodtgørelse. Dels er mange af skolens lærere folkeskolelærere og falder derfor i forvejen uden for ferielovens regler, dels er der for alle lærerne — herunder også de lærere, der ikke er folkeskolelærere — nu foreslået hjemlet en timebetaling, ved hvis fastsættelse i forhold til den nugældende timebetaling man har taget hensyn til feriegodtgørelsen. Under hensyn hertil og til de administrative vanskeligheder, der er forbundet med at beregne feriegodtgørelse på dette område, hvor tilmed mange kursus er af så kortvarig karakter, at ydelsen af feriegodtgørelse allerede af denne grund forekommer mindre påkrævet, er det foreslået, at ungdoms- og aftenskolens lærere i det hele ikke falder ind under ferielovens regler, jfr. ferielovens § 6.

Min dretallet (*I. Juvul Andersen, Skotte Bych og Axel Petersen*) mener, at der stadig bør ydes feriegodtgørelse til de lærere, der har arbejde i ungdoms- og aftenskolen som hovederhverv, og som ikke i forvejen har ferie med løn. Dens bortfald vil stille ungdoms- og aftenskolelærerne ringere end kollegerne i de tekniske skoler og ved handelsskolerne, hvilket vil modvirke bestræbelserne for at knytte en fastere lærerstab til ungdoms- og aftenskolerne. Endvidere vil den i § 15 foreslåede forhøjelse af minimumslønnen reduceres kraftigt for de lærere, der i øjeblikket får ferieløn.

Til § 21 (i lovforslaget § 20).

Ved bestemmelsen i § 21 åbnes der adgang til at normere faste lærerembeder på kommunens skoleplan for folkeskoleundervisningen for lærere, der helt eller delvis skal undervise i ungdoms- og aftenskolen eller i det hele varetage timer vedrørende ungdomsundervisningen og ungdommens fritidsbeskæftigelse.

Man tillægger denne bestemmelse stor betydning for ungdomsundervisningens udbredelse og kvalitet. Bestemmelsen vil først og fremmest have betydning for større skolevæsen, men vil dog også kunne finde anvendelse i mindre landkommuner, idet man kan nøjes med at anvende en lærers arbejdskraft i ungdomsarbejdets tjeneste i en del af